

Nr 330.

Av herrar **Olsson** i Ramsta och **Schill**, *angående viss ändring i grunderna för rätt till pensionstillägg enligt lagen om allmän pensionsförsäkring.*

Tid efter annan hava i lagen av den 30 juni 1913 om allmän pensionsförsäkring vidtagits ändringar, avseende dels att höja avgiftspensionerna, dels ock att låta tilläggspensionerna få en vidsträcktare tillämpning. Vad beträffar tilläggspensionerna kunna dessa av statsfinansiella skäl icke göras så stora, att de för den helt arbetsoförmögne skulle giva hel försörjning. Fattigvårdsmyndigheterna hava måst träda emellan med direkta understöd, som numera enligt lagen om kommunala pensionstillskott icke hava fattigvårdskaraktär.

Dessa kommunernas pensionstillskott skulle i många fall kunna minskas, om vid beräkningen av den pensionssökandes egna inkomster de små gratialer, som lämnas av för detta arbetsgivare i form av naturprodukter eller kontanter, icke behövde medräknas vid bestämmandet av pensionstillägget.

Vid jordbruket förhåller det sig nämligen så, att arbetsgivarna i många fall vilja lämna en gammal utsliten arbetare någon hjälp i form av underhåll in natura. Enligt pensionslagens nuvarande lydelse skola alla inkomster, som överstiga 50 kronor, medräknas till $\frac{6}{10}$ delar av sitt värde vid bestämmandet av pensionstillägg. Detta gör, att arbetsgivarnas intresse av att lämna understöd till orkeslösa för detta arbetare minskas i hög grad och kommunerna måste träda emellan.

De ekonomiska konsekvenserna av en ändring av pensionslagen därhän, att lämnad gratial eller understöd till orkeslös arbetare icke komme att medräknas vid bestämmandet av pensionstillägg, torde för statens vidkommande icke bliva av någon större betydelse.

Däremot ligger det nära till hands att antaga, att här antydd ändring av pensionslagen skulle komma i viss mån att minska kommunernas utgifter.

Vi vilja dock ingalunda gå så långt, att vi sätta i fråga, att en gratial eller pension till för detta arbetare från hans förre husbonde icke skulle medräknas även i de fall att pensionen lämnade full försörjning. Enligt lagen om allmän pensionsförsäkring medräknas icke, vid bestämmandet av pensionstillägg, pension, som erhållits på grund av frivilliga pensionsavgifter enligt § 34, då den icke uppgår till över 300 kronor. Man kunde tänka sig, att man stannade vid denna gräns, även då det gällde

att taga i beräkning gratialer och pensioner till arbetare från arbetsgivare. Då vi emellertid hava oss bekant, att inom pensionsstyrelsen utredningar pågå för utarbetande av förslag till ändringar i pensionsförsäkringslagen i andra avseenden än det av oss här berörda, ha vi ansett det lämpligt att vid årets riksdag väcka förslag om utredning i denna punkt. Detta så mycket hellre som vid sammanträde i Flen förra året med generaldirektören i pensionsstyrelsen och pensionsnämnderna i Södermanlands län denna fråga bragtes på tal. Frågan gav anledning till en livlig diskussion, varvid den allmänna meningen tycktes vara den, att en ändring i av oss antydd riktning borde komma till stånd. Generaldirektören upplyste om, att pensionsstyrelsen icke upptagit denna fråga till utredning, utan den borde framföras motionsvägen i riksdagen.

Med stöd av det anförda få vi vördsamt föreslå,

att riksdagen behagade besluta i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om utredning, i vilken omfattning gratialer eller pensioner i naturprodukter eller kontanter till arbetare från arbetsgivare icke må medräknas som inkomst vid bestämmandet av pensionstillägg, och att för riksdagen framlägges det förslag, vartill utredningen ger anledning.

Stockholm den 27 januari 1926.

Gustaf Olsson
i Ramsta.

L. Aug. Schill.
